

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Konvencije o izvođenju dokaza u inostranstvu u građanskim i privrednim stvarima

Proglašavam Zakon o potvrđivanju Konvencije o izvođenju dokaza u inostranstvu u građanskim i privrednim stvarima, koji je donijela Skupština Crne Gore 24. saziva, na petoj sjednici prvog redovnog (prolećnjeg) zasjedanja u 2011. godini, dana 26. maja 2011. godine.

Broj: 01- 707/2

Podgorica, 06.06.2011. godine

Predsjednik Crne Gore,
Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tač. 2 i 17 i člana 91 stav 2 Ustava Crne Gore, Skupština Crne Gore 24. saziva, na petoj sjednici prvog redovnog (prolećnjeg) zasjedanja u 2011. godini, dana 26. maja 2011. godine, donijela je

Zakon o potvrđivanju Konvencije o izvođenju dokaza u inostranstvu u građanskim i privrednim stvarima

Zakon je objavljen u "Službenom listu CG - Međunarodni ugovori", br. 7/2011 od 8.6.2011. godine.

Član 1

Potvrđuje se Konvencija o izvođenju dokaza u inostranstvu u građanskim i privrednim stvarima, sačinjena u Hagu, 18. marta 1970. godine, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2

Tekst Konvencije iz člana 1 ovog zakona, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na crnogorski jezik glasi:

KONVENCIJA O IZVOĐENJU DOKAZA U INOSTRANSTVU U GRAĐANSKIM I PRIVREDNIM STVARIMA

Države potpisnice ove konvencije

U želji da olakšaju dostavljanje i izvršenje zamolnica i da unaprijede usaglašavanje različitih načina koji se u te svrhe koriste,

U želji da poboljšaju uzajamnu sudske saradnju u građanskim i privrednim stvarima, Odlučile su da u tu svrhu zaključe Konvenciju i složile su se o sljedećim odredbama:

Glava I

ZAMOLNICE

Član 1

U građanskim i privrednim stvarima sudske organ države ugovornice može se, u skladu sa svojim zakonodavstvom, obraćati nadležnom organu druge države ugovornice zamolnicom za pribavljanje dokaza ili sproveđenje druge sudske radnje.

Ne može se zahtijevati izvođenje dokaza koji nijesu namijenjeni za korišćenje u sudskom postupku koji se već vodi ili tek treba da bude pokrenut.

Izraz "druge sudske radnje" ne obuhvata dostavljanje sudskih akata niti sprovođenje bilo kakvog postupka izvršenja presuda ili naredbi ili naredbi za privremene mjere i mjere obezbeđenja.

Član 2

Svaka država ugovornica imenovaće centralni organ koji će biti zadužen da prima zamolnice koje potiču od sudskog organa druge države ugovornice i da ih dostavlja nadležnom organu radi izvršenja. Svaka država će organizovati centralni organ u skladu sa svojim zakonodavstvom.

Zamolnice se dostavljaju centralnom organu zamoljene države bez posredovanja drugih organa te države.

Član 3

Zamolnica treba da sadrži podatke o:

- a) organu države molilje i, ako mu je poznat, podatke o zamoljenom organu,
- b) imenima i adresi stranaka u postupku i, ako ih imaju, njihovih punomoćnika,
- c) prirodi postupka za koji se zahtijeva izvođenje dokaza sa svim potrebnim objašnjenjima u vezi sa tim, sa kratkim pregledom činjeničnog stanja,
- d) izvođenju dokaza ili druge sudske radnje koju treba preduzeti.

Zamolnica, ako je potrebno, sadrži i:

- e) imena i adrese lica koja treba saslušati,
- f) pitanja koja treba da budu postavljena licima koja će biti saslušana ili opis predmeta o kome treba da se saslušaju,
- g) dokumenta ili druge stvari, pokretne ili nepokretne, koje treba pregledati,
- h) zahtjev da se dokazi izvedu pod zakletvom ili potvrđivanjem i da se sproveđe neki poseban postupak,
- i) neki poseban metod ili postupak u skladu sa članom 9.

Zamolnica može sadržati i podatke koji su potrebni radi primjene člana 11.

Ne može se zahtijevati legalizacija ili slična formalnost.

Član 4

Zamolnica se sastavlja na jeziku zamoljenog organa ili je propraćena sa prevodom na taj jezik.

Pored toga, država ugovornica će prihvatiti zamolnicu sastavljenu na francuskom ili engleskom jeziku, ili sa prevodom na jedan od ovih jezika, ukoliko nije stavila rezervu u skladu sa članom 33.

Svaka država ugovornica koja ima više od jednog službenog jezika, a prema svojim unutrašnjim propisima ne može da prima na cijeloj teritoriji zamolnice sastavljene na jednom od ovih jezika, će putem izjave precizirati na kom jeziku treba da budu sastavljene ili prevedene zamolnice koje treba da budu izvršene na pojedinim djelovima njene teritorije. U slučaju postupanja koje nije u skladu sa izjavom, bez opravdanih razloga, troškove prevoda na odgovarajući jezik će snositi država molilja.

Država ugovornica može, putem izjave, da odredi jezik, ili jezike, koji nisu predviđeni u prethodnim stavovima, na kojima zamolnica treba da bude upućena njenom centralnom organu.

Svaki prevod upućen uz zamolnicu se ovjerava kao pravilan od strane diplomatskog ili konzularnog predstavnika ili zakletog sudskog tumača ili od strane bilo kog drugog lica koje je za to ovlašćeno u jednoj od država.

Član 5

Ako centralni organ smatra da zamolnica nije u skladu sa odredbama Konvencije, o tome bez odlaganja obavještava organ države molilje koji je uputio zamolnicu, navodeći prigovore na zamolnicu.

Član 6

Ukoliko državni organ kome je dostavljena zamolnica nije nadležan za postupanje po njoj, zamolnica će odmah biti dostavljena nadležnom organu iste države, u skladu sa njenim zakonodavstvom.

Član 7

Organ molilac se obavještava, ako je to tražio, o vremenu i mjestu postupanja po zamolnici, kako bi zainteresovane stranke i njihovi punomoćnici, mogli tome da prisustvuju. Ovo obavještenje se neposredno dostavlja strankama ili njihovim punomoćnicima, ako to zahtijeva organ države molilje.

Član 8

Država ugovornica može izjaviti da sudske službenice države molilje mogu da prisustvuju izvršenju zamolnice. Zamoljena država može zahtijevati prethodnu saglasnost koju daje nadležni organ koga je odredila.

Član 9

Sudske organ postupa pri izvršenju zamolnice u skladu sa pravilima postupka koje predviđa pravo njegove države.

Međutim, udovoljiće se zahtjevu organa molioca da se postupi u posebnoj formi osim ako to nije u suprotnosti sa zakonodavstvom zamoljene države ili ako njena primjena nije moguća u zamoljenoj državi zbog unutrašnje prakse i postupaka ili praktičnih teškoća.

Zamolnica se izvršava po hitnom postupku.

Član 10

Zamoljeni organ u postupku izvršenja zamolnice primjenjuje odgovarajuća sredstva prinude u slučajevima i u istom obimu koja su predviđena njegovim unutrašnjim zakonodavstvom za izvršenje naredbi izdatih od organa njegove države ili zahtjeva postavljenih u tom cilju od zainteresovanih stranaka u unutrašnjim postupcima.

Član 11

U izvršenju zamolnice lice na koje se ona odnosi može odbiti da svjedoči ako ima pravo ili dužnost da odbije svjedočenje na osnovu:

- a) zakona zamoljene države,
- b) zakona države molilje a koja je pravo odbijanja i zabranu svjedočenja posebno naznačila u zamolnici ili ih naknadno potvrdila na zahtjev zamoljene vlasti.

Osim toga, država ugovornica može izjaviti da priznaje prava i dužnosti koje predviđaju propisi drugih država koje nijesu ni država molilja ni zamoljena država, u onoj mjeri u kojoj je to naznačeno u toj izjavi.

Član 12

Izvršenje zamolnice može se odbiti ako:

- a) izvršenje takve zamolnice u zamoljenoj državi ne spada u sudske nadležnosti ili
- b) zamoljena država smatra da to utiče na njen suverenitet i njenu bezbjednost.

Izvršenje se ne može odbiti samo iz razloga što zakon zamoljene države predviđa isključivu sudske nadležnost u toj stvari ili ne poznaje pravna sredstva koja odgovaraju predmetu zahtjeva koji upućuje organ države molilje.

Član 13

Zamoljeni organ dostavlja dokumenta o izvršenju zamolnice organu države molilje istim putem koji je ovaj posljednji koristio.

Kad zamolnici nije udovoljeno u cijelini ili delimično, zamoljena država će o tome bez odlaganja istim putem obavijestiti državu molilju navodeći razloge za neudovoljenje.

Član 14

Izvršenje zamolnica ne povlači naplatu taksa, niti troškova bilo koje vrste.

Međutim, zamoljena država ima pravo da od države molilje zahtjeva naknadu troškova za vještace i tumače, kao i troškove koji nastanu u vezi primjene posebnog postupka koji je, shodno članu 9 stav 2 zatražila država molilje.

Zamoljeni organ, čiji zakon prepušta strankama brigu oko obezbjeđenja dokaza, a koji nije u mogućnosti da sam postupi po zamolnici, može da zaduži za to ovlašćeno lice, pošto dobije pristanak organa molioca. Zahtevajući ovaj pristanak, zamoljeni organ naznačuje približni iznos troškova koji će nastati prilikom izvršenja ove radnje. Pristanak uključuje obavezu države molilje da nadoknadi ove troškove, a bez tog pristanka, organ države molilje nije dužan da pokrije nastale troškove.

Glava II

PRIBAVLJANJE DOKAZA OD STRANE DIPLOMATSKIH ILI KONZULARNIH PREDSTAVNIKA I OD STRANE PUNOMOĆNIKA

Član 15

Diplomatski ili konzularni predstavnik jedne strane ugovornice može, u građanskim i privrednim stvarima, na teritoriji druge strane ugovornice i u okviru svog jurisdikcionog područja da izvodi dokaze prema državljanima države koju predstavlja u vezi sa postupkom koji se vodi pred sudom države koju on predstavlja bez primjene prinude.

Država ugovornica može izjaviti da se izvođenje dokaza od strane diplomatskog ili konzularnog predstavnika može izvršavati tek kad se dobije odobrenje koje, na zahtjev podnijet od strane diplomatskog ili konzularnog predstavnika ili u njegovo ime, izdaje nadležni organ određen od strane države koja daje izjavu.

Član 16

Diplomatski ili konzularni predstavnik jedne države ugovornice može da, na teritoriji druge države ugovornice i u okviru svog jurisdikcionog područja, da bez primjene sile izvodi dokaze za potrebe postupka koji se vodi pred sudom države koju on predstavlja i kad su u pitanju državljeni države prijema ili treće države:

- a) ako je nadležni organ, određen od strane države prijema, dao svoju dozvolu bilo uopšte, bilo za svaki slučaj posebno i
- b) ako predstavnik poštuje uslove koje je u dozvoli utvrdio nadležni organ.

Svaka država ugovornica može izjaviti da je izvođenje dokaza prema odredbama ovog člana moguće i bez njene prethodne dozvole.

Član 17

Svako lice koje je u tu svrhu punovažno imenovano za punomoćnika može, na teritoriji jedne države ugovornice, u građanskim i privrednim stvarima da, bez primjene sile, izvodi dokaze za potrebe postupka koji se vodi pred sudom druge države ugovornice:

- a) ako je nadležni organ određen od strane države u kojoj treba da se izvedu dokazi dao svoju dozvolu bilo uopšte, bilo za svaki slučaj posebno i
- b) ako to lice poštuje uslove koje je u dozvoli utvrdio nadležni organ.

Svaka država ugovornica može izjaviti da je izvođenje dokaza prema odredbama ovog člana moguće i bez njene prethodne dozvole.

Član 18

Svaka država ugovornica može izjaviti da diplomatski ili konzularni predstavnik ili punomoćnik, koji je ovlašćen da u skladu sa čl. 15, 16 i 17 izvodi dokaze, ima pravo da se obrati nadležnom organu kojeg je odredila ta država, za pomoć potrebnu za izvršenje tog akta prinudnim putem. Ta izjava države može da sadrži takve uslove koje država koja je daje smatra odgovarajućim.

Ako nadležni organ udovolji zahtjevu, on će primijeniti odgovarajuće mjere prinude koje predviđa njegovo zakonodavstvo u unutrašnjim postupcima.

Član 19

Nadležni organ može da, ako daje dozvolu prema čl. 15, 16 i 17 ili ako udovoljava zahtjevu prema članu 18, utvrdi uslove koje on smatra svrshishodnim, naročito u vezi sa vremenom i mjestom izvođenja dokaza. On takođe može da zahtijeva da bude blagovremeno prethodno obavješten o vremenu i mjestu; u tom slučaju predstavnik tog organa je ovlašćen da bude prisutan prilikom izvođenja dokaza.

Član 20

U postupku izvođenja dokaza predviđenog u ovoj glavi, zainteresovana lica mogu biti pravno zastupana.

Član 21

Kada je diplomatski ili konzularni predstavnik ili punomoćnik ovlašćen da na osnovu čl. 15, 16 i 17 izvodi dokaze:

- a) može da izvodi sve dokaze koji nijesu u suprotnosti sa zakonom države u kojoj se izvode ili nijesu u suprotnosti sa dozvolom izdatom na osnovu pomenutih članova, a takođe može, pod istim uslovima, da primi iskaz pod zakletvom,
- b) zahtjev za lice da učestvuje u izvođenju dokaza sačinjava na jeziku mesta izvođenja dokaza ili se uz njega prilaže prevod na taj jezik, osim ako lice na koje se odnosi izvođenje dokaza nije državljanin države u kojoj se izvodi dokaz,
- c) u zahtjevu se navodi da lice može da angažuje pravnog savjetnika, a u svakoj državi koja nije dala izjavu u smislu člana 18 i da ono nije obavezno da se pojavi pred sudom niti učestvuje u izvođenju dokaza,
- d) dokazi mogu da se izvode na jedan od načina koje predviđaju propisi države pred čijim sudom se vodi postupak, osim ako pravo države u kojoj se izvode dokazi zabranjuje tu formu,
- e) lice od koga se traži svjedočenje može se pozvati na pravo i obavezu da odbije svjedočenje u skladu sa članom 11.

Član 22

Činjenica da pokušaj izvođenja dokaza u skladu sa odredbama ove glave nije sproveden zbog odbijanja nekog lica da svjedoči, ne isključuje mogućnost da zamolnica za izvođenje dokaza bude kasnije upućena, u skladu sa odredbama glave I.

Glava III

OPŠTE ODREDBE

Član 23

Država ugovornica može, u trenutku potpisivanja, potvrđivanja ili pristupanja, izjaviti da neće izvršavati zamolnice koje imaju za predmet postupak poznat u državama običajnog prava pod nazivom *predraspravno otkrivanje dokumenata* ("pre-trial discovery of documents").

Član 24

Država ugovornica može, pored centralnog organa, da odredi druge organe utvrđujući njihovu nadležnost. Međutim, zamolnice se uvek mogu dostavljati centralnom organu.

Federalne države su slobodne da odrede više centralnih organa.

Član 25

Država ugovornica koja ima više pravnih sistema, može da odredi organe jednog od ovih sistema koji će isključivo biti nadležni za izvršenje zamolnica u skladu sa ovom konvencijom.

Član 26

Država ugovornica, ako je na to obavezna zbog ustavnih ograničenja, može da zatraži od države molilje da nadoknadi honorare i troškove za sprovođenje postupka za prinudno dovođenje lica radi svjedočenja, za troškove pristupanja tog lica i za troškove izrade zapisnika o izvođenju dokaza.

Kad je jedna država podnijela zahtjev u skladu sa odredbama prethodnog stava, svaka druga država ugovornica može zahtijevati od te države da nadoknadi slične troškove.

Član 27

Odredbe ove konvencije ne sprječavaju da jedna država ugovornica:

- a) izjavi da zamolnice mogu dostavljati njenim sudskim organima na način koji nije predviđen članom 2,
- b) dopusti, u skladu sa svojim zakonom ili sa praksom, da se izvrši bilo koja radnja za koju je ovom konvencijom predviđeno da se izvrši u manje ograničavajućim uslovima,
- c) dopusti, u skladu sa svojim zakonom ili praksom, i druge metode izvođenja dokaza koji nijesu predviđeni ovom konvencijom.

Član 28

Ova konvencija ne sprječava da se sporazumom dviju ili više država ugovornica odstupi od:

- a) člana 2 po pitanju načina dostavljanja zamolnica,

- b) člana 4 po pitanju upotrebe jezika,
- c) člana 8 po pitanju prisustva sudskega službenika prilikom izvršenja zamolnica,
- d) člana 11 po pitanju odbijanja svjedočenja,
- e) člana 13 po pitanju dostavljanja isprava kojima se konstatiše izvršenje,
- f) člana 14 po pitanju regulisanja troškova,
- g) odredaba glave II.

Član 29

Između država članica ove konvencije koje su, takođe, članice jedne ili obje Konvencije o građanskom postupku potpisane u Hagu 17. jula 1905. i 1. marta 1954. godine, ova konvencija će zamjeniti odredbe čl. 8 do 16 ranijih Konvencija.

Član 30

Ovom konvencijom ne dira se u primjenu člana 23 Konvencije iz 1905. niti člana 24 Konvencije iz 1954. godine.

Član 31

Dopunski sporazumi između država članica Konvencija iz 1905. i 1954. godine koje su sklopile države ugovornice i dalje se primjenjuju pored ove konvencije, osim ako se zainteresovane države drugačije ne dogovore.

Član 32

Ne dirajući u primjenu čl. 29 i 31 ova konvencija neće ograničiti primenu konvencija čiji su članovi države ugovornice ili će biti članovi, a koje sadrže odredbe o pravnoj materiji koju reguliše ova konvencija.

Član 33

Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili predaje isprave o potvrđivanju ili isprave o pristupanju isključiti potpuno ili djelimično primjenu odredaba člana 4 stav 2, kao i glave II. Nijedna druga rezerva nije dopuštena.

Svaka država ugovornica može, u svakom trenutku da povuče rezervu koju je učinila; dejstvo rezerve prestaje šezdesetog dana posle saopštenja o povlačenju.

Kada jedna država učini rezervu, svaka druga država pogodjena ovom rezervom može da primjeni isto protiv države koja je učinila rezervu.

Član 34

Svaka država može u svako doba da povuče ili promijeni izjavu.

Član 35

Svaka država ugovornica naznačuje Ministarstvu spoljnih poslova Holandije, bilo u trenutku deponovanja svoje isprave o potvrđivanju ili pristupanju, bilo naknadno, organe koji su predviđeni u čl. 2, 8, 24 i 25.

Država ugovornica će na isti način obavijestiti Ministarstvo, ako se ukaže potreba, o sledećem:

- a) o organima kojima se mora dostaviti obavještenje, od kojih se može tražiti odobrenje i od kojih se može zatražiti pomoć pri izvođenju dokaza od strane diplomatskih ili konzularnih predstavnika u skladu sa čl. 15, 16 i 18,
- b) o organima koji su određeni i koji mogu punomoćniku dati dozvolu za izvođenje dokaza predviđenu iz člana 17 ili pružiti pomoć iz člana 18,
- c) o izjavi u skladu sa čl. 4, 8, 11, 15, 16, 17, 18, 23 i 27,
- d) o svakom povlačenju ili promjeni gore pomenuvih imenovanja i izjava,
- e) o svakom povlačenju rezervi.

Član 36

Bilo koje teškoće koje bi nastale između država ugovornica prilikom primjene ove konvencije rješavaće se diplomatskim putem.

Član 37

Ova konvencija otvorena je za potpisivanje državama predstavljenim na 11 zasjedanju Haške konferencije za međunarodno privatno pravo.

Ona podliježe potvrđivanju i isprave o potvrđivanju se deponuju kod Ministarstva spoljnih poslova Holandije.

Član 38

Ova konvencija stupa na snagu šezdesetog dana računajući od dana deponovanja treće isprave o potvrđivanju iz člana 37 stav 2.

Za svaku državu potpisnicu koja je kasnije potvrdi, Konvencija stupa na snagu šezdesetog dana računajući od dana deponovanja njene isprave o potvrđivanju.

Član 39

Svaka država koja nije predstavljena na 11 zasjedanju Haške konferencije za međunarodno privatno pravo, a član je Konferencije ili Ujedinjenih nacija ili neke njene specijalizovane ustanove ili članica Statuta Međunarodnog suda pravde, može pristupiti ovoj konvenciji poslije njenog stupanja na snagu, na osnovu člana 38 stav 1.

Isprava o pristupanju deponuje se kod Ministarstva spoljnih poslova Holandije.

Konvencija stupa na snagu za državu koja pristupa šezdesetog dana računajući od dana deponovanja njene isprave o pristupanju.

Pristupanje važi samo u odnosima između države koja pristupa i država ugovornica koje su izjavile da prihvataju ovo pristupanje. Ova izjava se deponuje kod Ministarstva inostranih poslova Holandije, koje diplomatskim putem dostavlja svim državama ugovornicama po jednu ovjerenu kopiju ove izjave.

Konvencija stupa na snagu između države koja je pristupila i države koja je izjavila da ovo pristupanje prihvata šezdesetog dana računajući od dana deponovanja izjave o prihvatanju.

Član 40

Svaka država, u trenutku potpisivanja, potvrđivanja ili pristupanja može da izjavi da se ova konvencija odnosi na sve teritorije koje ona predstavlja na međunarodnom planu ili na jednu ili više njih. Ova izjava postaje važeća u trenutku stupanja na snagu Konvencije u odnosu na pomenuto državu.

Svako proširenje ove vrste saopštava se Ministarstvu spoljnih poslova Holandije.

Konvencija stupa na snagu za teritorije pomenute u saopštenju, šezdesetog dana računajući od datuma saopštenja pomenutog u prethodnom stavu.

Član 41

Ova konvencija važi pet godina računajući od dana njenog stupanja na snagu, u skladu sa članom 38 stav 1 čak i za države koje je budu potvridle ili joj kasnije pristupile.

Konvencija se prečutno produžava svakih pet godina osim ako bude otkazana.

Otkaz se, najmanje šest mjeseci pre isteka roka od pet godina, saopštava Ministarstvu spoljnih poslova Holandije.

Otkaz može da se ograniči na neke od teritorija na koje se primjenjuje Konvencija.

Otkaz ima dejstvo samo za one države koje ga budu saopštile. Konvencija ostaje na snazi za ostale države ugovornice.

Član 42

Ministarstvo spoljnih poslova Holandije saopštava državama iz člana 37, kao i državama koje pristupe u skladu sa odredbama člana 39:

- a) potpisivanje i potvrđivanje pomenuto u članu 37,
- b) datum kad Konvencija stupa na snagu u skladu sa odredbama člana 38,
- c) pristupanja iz člana 39 i datum od kad imaju dejstvo,
- d) proširenja iz člana 40 i datum od kad imaju dejstvo,
- e) imenovanja, rezerve i izjave iz čl. 33 i 35,
- f) otkaz iz člana 41 stav 3.

Ova konvencija je potpisana od strane potpisnika koji su za to bili punovažno ovlašćeni.

Sačinjeno u Hagu dana 18. marta 1970. na francuskom i engleskom jeziku čija su oba teksta podjednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji će biti deponovan u arhivi Holandije i čija ovjerena kopija će biti dostavljena, diplomatskim putem, svim državama predstavljenim na Jedanaestom zasjedanju Haške konferencije za međunarodno privatno pravo.

Član 3

U skladu sa članom 33 Konvencije, prilikom predaje isprave o potvrđivanju država Crna Gora će dati sljedeće rezerve:

- a) na član 4 stav 2, da zamolnica bude na crnogorskem jeziku ili da uz nju treba biti priložen prevod na crnogorski jezik;
- b) na čl. 16 i 18 Konvencije Crna Gora isključuje mogućnost da strani diplomatski službenici i konzularni predstavnici na državnom području Crne Gore izvode dokaze u odnosu na državljanе Crne Gore ili državljanе treće države.

Član 4

U skladu sa članom 35 Konvencije, prilikom predaje isprave o potvrđivanju država Crna Gora će dati sljedeće izjave:

- a) u skladu sa članom 2 Konvencije, Crna Gora određuje Ministarstvo pravde kao centralni organ za primanje zamolnica koje dolaze od nadležnog pravosudnog organa druge države ugovornice;
- b) u skladu sa članom 8 Konvencije, Crna Gora izjavljuje da sudski službenici države molilje mogu u Crnoj Gori prisustvovati izvršenju zamolnice po pribavljenom odobrenju Ministarstva pravde;
- c) u skladu sa članom 23 Konvencije, Crna Gora izjavljuje da neće izvršavati zamolnice koje imaju za predmet postupak poznat u državama običajnog prava pod nazivom *predraspravno otkrivanje dokumenata* ("pre-trial discovery of documents").

Član 5

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori"".

Broj 24-9/11-2/4

EPA 511 XXIV

Podgorica, 26. maja 2011. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 24. SAZIVA

PREDSJEDNIK,
Ranko Krivokapić, s.r.